

3937166 ENTM / M: สาขาวิชา : เทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม ; วท.ม. (สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์)

คำสำคัญ : พฤติกรรม / การท่องเที่ยว / ความเสื่อมโทรมของแนวปะการัง

วันเพ็ญ อังคศิริสรรพ : พฤติกรรมการท่องเที่ยวที่สัมพันธ์ต่อความเสื่อมโทรมของแนวปะการัง กรณีศึกษาหมู่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ASSOCIATION BETWEEN TOURISM BEHAVIORS AND CORAL REEF DEGRADATION : A CASE STUDY OF TAO ISLANDS (KOH TAO) SURATTHANI PROVINCE) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ สุขุม กู้ทอง, วท.ม., เสรีรัตน์ ประสูตานนท์, วท.ม., 175 หน้า. ISBN 974-664-141-7

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของพฤติกรรมและศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่สัมพันธ์ต่อความเสื่อมโทรมของแนวปะการัง โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจในการศึกษา การวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS FOR WINDOWS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวน(ANOVA) การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ของเพียร์สัน(PEARSON) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ร่วมกับการวิเคราะห์การจำแนกหมู่

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่สัมพันธ์ต่อความเสื่อมโทรมของแนวปะการัง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีทั้งหมด 5 ตัวแปร ได้แก่ ประสบการณ์การดำน้ำ ทักษะ การผ่านการอบรม อายุ และสัญชาติ โดยทั้ง 5 ปัจจัย สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของคะแนนพฤติกรรมได้ ร้อยละ 36.8 ($R^2 = 0.368$) ส่วนการวิเคราะห์โดยเทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกหมู่ พบว่าปัจจัยหลักที่มีผลต่อพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์การดำน้ำ และทักษะ ส่วนปัจจัยร่วม ได้แก่ การอบรม และสัญชาติ โดยสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของพฤติกรรมได้ร้อยละ 36.9 ($R^2 = 0.369$) ซึ่งทั้ง 2 เทคนิคให้ผลออกมาสอดคล้องกัน

ผลการศึกษาของคนในท้องถิ่น พบว่า ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่สัมพันธ์ต่อความเสื่อมโทรมของแนวปะการัง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า มีทั้งหมด 2 ตัวแปร โดยตัวแปรแรกที่มีผลต่อพฤติกรรมมากที่สุด คือ ทักษะ และตัวแปรสุดท้ายคือ การรับข่าวสาร ทั้ง 2 ปัจจัย สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของคะแนนพฤติกรรมได้ ร้อยละ 27.9 ($R^2 = 0.279$) ส่วนการวิเคราะห์โดยเทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกหมู่ พบว่าปัจจัยหลักที่มีผลต่อพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ การรับข่าวสาร และทักษะ เท่านั้น โดยสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของพฤติกรรมได้ร้อยละ 35.1 ($R^2 = 0.351$) ซึ่งทั้ง 2 เทคนิคให้ผลออกมาสอดคล้องกัน

ผลการศึกษาครั้งนี้ สะท้อนให้เห็นว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้ และทักษะ ที่เกิดขึ้นกับทั้งนักท่องเที่ยวและคนในท้องถิ่น โดยอาจดำเนินการผ่านการศึกษาอบรมในท้องถิ่น จากสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น แผ่นพับ แก่นักท่องเที่ยว และจัดกิจกรรมเสริมสร้างทัศนคติในลักษณะต่างๆ เพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดกับปะการัง และคงไว้ซึ่งการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป